

LA NOSTRA PARRÒQUIA

Parròquia de la Mare de Déu del Carme

Esbós de la pintura mural que aviat veurem representada en l'absis de la nostra parròquia, obra de Víctor P. Pallarés.

LA PARRÒQUIA
US DESITJA
UNA BONA
PASQUA
1997

Nº 2

Presentació - Presentación

Amics,

És el segon any que surt aquesta petita revista.

Per a tots vosaltres.

Pels qui viviu a la demarcació de la parròquia de la **Mare de Déu del Carme**: “La nostra parròquia”.

Que vol dir: “la nostra petita família dins de l'Església universal”.

Voldríem que tots us hi sentíssiu **acollits**, valorats, estimats...

Voldríem que tots hi fóssiu presents, membres actius, protagonistes...

Pel fet senzill de que és “casa vostra”. Sou a casa vostra.

I en una família, tots els membres -petits, joves i grans- són imprescindibles.

Benvinguts tots aquells que heu començat a viure aquí.

Els petits que heu nascut aquest any: “els més estimats de la família”.

Els nous veïns dels blocs construïts a la falda del castell i a altres carrers.

Els qui heu vingut d'altres pobles o regions cercant potser treball.

Voldríem que us sentíssiu acollits, sobretot, els pobres, els malalts, els margi-nats.

També els qui viviu sols.

Si Déu Pare us considera els seus predilectes,

també la comunitat parroquial vol fer-ho.

Potser no sempre sabem encertar la manera. Ajudeu-nos-hi.

Una acogida especial

a los que estáis entre nosotros, procedentes de la región vecina de Aragón, de otras regiones de España y de las naciones latinoamericanas.

Algunos de vosotros estáis representados por la Casa de **Aragón**, la Casa de **Andalucía**, la Casa de **Latinoamérica**... todas ellas radicadas en nuestra demarcación parroquial.

Nos gustaría establecer contacto con vosotros.

Sabemos que trabajáis bien. Podríamos colaborar.

Escribimos a todos.

Y escribimos todos.

Los diversos grupos que de una forma o de otra estamos vinculados a la parroquia salimos a vuestro encuentro en esta revista, para deciros lo que hacemos, por qué lo hacemos, lo que querríamos hacer y quizás no sabemos. Y, sobre todo, para deciros que os necesitamos a todos para seguir haciendo las cosas mejor.

En nombre de toda la comunidad parroquial, os deseo

Felices Pascuas - Bona Pasqua

Joan Ramon Ezquerra
Rector

A la revista “La nostra parròquia” hi trobareu

Una presentació	2
Una mena d’índex	3
La llista dels batejats durant l’any 1996	4
Llista també dels nens i nenes que van rebre la Primera Comunió	5
La dels joves que reberen el sagrament de la Confirmació	6
La dels nois i noies que es van casar l’any passat	7
També la llista dels nostres difunts , els del 1996	8
Hi haurà després unes pàgines dedicades al “ Pla de Pastoral ” del Bisbat de Lleida per aquests quatre anys	9
Al sentit del Gran Jubileu de l’any 2000 a tota l’Església	10
A la història de la nostra parròquia del Carme.....	11
El Consell d’Economia presentarà els comptes parroquials de l’any 1996 i ens parlarà de les obres realitzades	13
Grup de Joves del MUEC	17
Dues pàgines il·lustrades dels nens i nenes del MIJAC	18
Col·laboracions del Grup de Formació d’Adults	20
Del grup de Càritas parroquial	21
Del nou grup d’atenció als malalts	22
Del grup de Vida Creixent	23
Una pàgina dels Pares Franciscans	24
Després, algunes notícies i informacions: Sabies que...?	25
Finalment, els Horaris de Setmana Santa –1996–	27
Acabant amb unes fotografies de la reforma de l’església.....	28

Confiem que totes les pàgines us agradin, us serveixin...
Totes les hem escrites per a vosaltres. Per a tots.

Llegint l'Evangelí

“Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat... Jesús s'acostà i els va dir:

- He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.” (Mateu, 28, 16-20)

Quan els pares heu portat els vostres fills a l'Església, demanant per a ells el baptisme, heu tingut en compte, d'una forma més o menys conscient, aquesta voluntat de Jesús. *Els heu fet batejar.* Són ja cristians, deixebles de Jesús.

Ara cal *“ensenyar-los a guardar tot allò que Jesús ens ha manat”.* Vol dir educar-los cristianament. Els primers i principals educadors sou vosaltres, els pares

A mesura que els nens ho puguin entendre, parreu-los de Jesús, de Déu Pare, de la Verge Maria, de l'Església de què formen part; ensenyeu-los a pregar. I, sobre tot que us vegin a vosaltres com pregueu i com us esforceu per viure amb plenitud i amb joia la vostra fe cristiana. Feliços els vostres fills, si tenen uns pares cristians de veritat.

És difícil? Potser sí; potser avui és especialment difícil. Potser ho ha estat sempre. Però ¿no recordeu la paraula de Jesús, abans esmentada?:

“Jo sóc amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi del món”.

Ivette Àngels Alba Esteve
Clara Albareda Sánchez
Maria Alba Albert Pifarré
Alba Bardají Ferriols
Esther Battle Pestaña
Denise Eosa Borraz Trepas
Aleix Leonardo Brenes Guallar
Elva María Casals Sadlier
Jordi Clarisó Costa
Blanca Crisóstomo Galindo
Sergi Crisóstomo Galindo
Jesús Fernández Cid de Rivera
Elisabet Ferrera Triviño
Oscar García Codes
Martín Gervasio Toledo
Jordi Herrera Pardell
Miquel Hijano Odina
Sara Lozano Lahchaichi
Laura Martí Arellano
Ariadna Masot Bravo
Laura Méndez Senderos
Maria Flors Mor Ruiz
Cristina Nolla López
Arnau Paolp Llop
Fátima Rosón Lopes
Gerard Rovira Sánchez
Neus Segura Sobrino
Roger Tiell Prunera
Andreu Miquel Vela Martínez
Oscar Ramon Villanueva Torres
Teresa Villar Maria

Laura Guardia Gracia
Paula García Monné

“Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells” (Marc, 10, 14)

Nens i nenes que van rebre la PRIMERA COMUNIÓ el 1996

Sheila Banzo Valverde
Jordi Benet Baixauli
Ester Blasco Millán
Luis Miguel Colucho Gómez
Andreu Enfedaque Pedrós
Leire Estallo Sanz
Lucía Matamoros Barrero
José Martínez Falgueira
Yéssica Nolla Lepes
Robert Ortega Albar
Cristian Pena Ruiz
Sara Pijuán Galitó
Cristina Puig Cervera
Israel Riau Finestra
Alex Rodao García
Elisenda Sánchez Casanovas
Laia Segura Sobrino
Laia Vila Bonet
Núria Villena Diego
Sandra Bertoli Consejo
Núria Solé Targa
Víctor Azor Ruiz
Francesc Bernadó Farrús
Francisco José Blasco Millán
Pablo Duarte Seguí
Eduard Escudé Parra
Ignacio Estor Ribé

Estefanía Martínez Falgueira
David Nolla Lepes
Miriam Nuño Ruiz
Robert Patiño del Arco
Cristian Pérez González
Inés Puig Cervera
Maite Reig Cervelló
Miriam Ribera Terrón
Núria Ruiz Claverol
Roger Santallusia Lloán
Belén Vergé Molina
Carlos Villanueva Martín
Luis Alvaro García Dalfó
Josué Lidón Manas
Francesc Loza Peretó
Oscar Clotet Bellmunt
David Vara Espuga
Carla Oro Badía

Reflexions d'una catequista

Fa pocs dies, pensant en els nens de la Catequesi i en les Primeres Comunions, que ja s'apropen, em vaig fer una pregunta: Estan els nens en condicions de rebre l'Eucaristia?

A mi em fa molta pena, quan, parlant del dia que sempre s'ha considerat com el més important de la seva vida, diuen: "A mi em regalaran una bici, a mi un rellotge que té moltes funcions..."

Penso que a la catequesi hem fet el que calia per fer entendre als nens que el millor regal és rebre Jesús; tot i així, potser no ens entenen, perquè els nostres fills estan molt distrets amb tot el que els envolta.

Voldria pensar que els pares també són conscients de la importància de la Primera Comunió; per això els demano que ajudin els nens i nenes a estimar de tot cor aquell dia, perquè sigui el primer d'una llarga vida seguint sempre els passos de Jesús.

*"Qui menja la meua carn i beu la meua sang, està en mi i jo en ell...
Aquest és el pa que ha baixat del cel...
els qui mengen d'aquest pa viuran per sempre" (Joan, 6, 56-58)*

Nois i noies que van rebre la CONFIRMACIÓ l'any 1996

Juan José Valgañon Barberà
Mario Farré Álvarez
Ramon Maria Piqué Fernández
Judith Riart Ferrer

Sònia Alarcón Ruíz
Júlia Castilforte Torres
Sònia Cereijo Martí
Albert Dago Montel
Natàlia Giménez Espert
Olga Morales Segarra
José Luis Rodríguez Iglesias
Xavier Roigé Torrell
Valdeflors Ruíz Claverol
Silvina Sánchez Soteras
Elena Tugues Cases
Maria del Carmen Monge Ruíz

Yolanda Teixidó Morguí
Mireya Tuca Creus
Sònia Cuéllar Dolcet
Albert Rius García
Roberto Loscos Casabona
José Ribé Buitrón

Maria Pilar Bonet Torres
Laura Buetas Jordi
Enric Camarasa Argerich
Laia Peirau Pla
Isabel Redondo Vahle
Mª Antonieta Torres Guilera
Xavier Urbiola Vidal

Llegint els Fets dels Apòstols

“Quan va arribar la diada de la Pentecosta, els apòstols es trobaven units tots junts. De sobta, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cadascun d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se. (Fets, 2, 1-4).

Els apòstols, plens de l'Esperit Sant, van seguir fidelment Jesús i foren testimonis seus sempre, arreu on es trobaren i en qualsevol dificultat, fins a donar la vida per Jesús i l'Evangelí.

L'Esperit Sant també ha davallat sobre cadascun d'aquests nois i noies que han rebut el sagrament de la Confirmació.

¿Sereu valents seguidors de Jesús?
¿Donareu testimoni d'ell sempre?
¿En tots els vostres ambients?
¿Davant qualsevol dificultat?

Heu rebut la força per a fer-ho així. La força de l'Esperit Sant.

No tingueu por.
Us acompanyarà la joia de la fidelitat.
En aquesta vida. I en la vida eterna.
A vosaltres. I a tots aquells que, pel vostre testimoni, hauran cregut en Crist.

*“Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors”
(Romans, 5,5)*

José Javier Abril García
 Marcelino Aguada Ara
 Antonio Blanco Santaularia
 Jaume A. Capdevila Seuma
 Juan Cepero Molina
 Donald Ambrose Fogarty
 Francisco José Gil Mora
 Manuel González Matí
 Lakhwinder Sing
 Jorge López Ruiz
 José Maldonado Puente
 Francisco Martín Collado
 Angel Milla Rodríguez
 Juan Carlos Nieto Ramón
 J. Antonio Ortiz Rodríguez
 Jaume Palau Ris
 Salvador Pané Cabré
 José París Sáez
 Pablo Quintián Gorostegui
 J. Andrés Sarasa Planes
 Francisco J. Serret Nate
 Calixto Ferruz Aguirre

amb Ana María Expósito Girón
 amb Maria Josefa Huete Solsona
 amb Maria Lluïsa Roig Cubino
 amb Mª Isabel Santiago Gallego
 amb Yolanda Horcajadas Redondo
 amb Mónica Lázaro Pallàs
 amb Josefa Camps Castellà
 amb Josefina Semis Ribes
 amb Rita Sneyers
 amb Maria Teresa Hernández Pacheco
 amb Maria Ivette Zanuy Fillat
 amb Antonia Gámez Guerero
 amb Maricarmen Almohalla Hernández
 amb Carmen Perati Cervera
 amb Dolores Bravo Jaenes
 amb Maria Àngels March Altarriba
 amb Maria del Mar Ribé Ventura
 amb Encarnación Pérez Carbelo
 amb Maria Pilar Larrosa Mesalles
 amb Maria Elena Rovira Izal
 amb Eva Maria Peláez Otero
 amb Lidia Asunción Ribé Barreras

Antoni Sales Sebastià
 Carles Sasot Giné
 Jordi Sagués Bagés
 Carlos Cuéllar Dolcet
 Francesc Castelló Teixidó
 Esteve Subirà Forcada
 Oscar Viles Cluet
 Joan Josep Dedieu Pujo
 Arturo Bonet Charles
 José María Lacambra Torres
 José Carlos Ruiz Picazo
 Jordi Barahona Viñes
 Javier José Miraball Català
 Carlos Olona Palau
 Josep María Codina Vidal
 Ramón Vilaltella Mercé
 J. Manuel Biosca Bell-lloch
 Ramon Carbonell Tabeni
 Jaime Luis Besora Sanromà
 Francisco Burrueco Franco
 Manuel Loncà Aventín
 Jordi Sánchez Piqué
 Josep Maria Calsina Ros
 Josep Oriol Sabaté Agustí
 Ignacio Luis Ramon Cosialls

amb Rosa Mª Jové Montañola
 amb Ester Ruiz Mateu
 amb Georgina Curto Dejuán
 amb María José García Bau
 amb Teresa García Castell
 amb Marina Sirvent Magallón
 amb Pilar de los Sanbtos Arco
 amb Ester Elena Burrel Porquet
 amb Meritxell Pociello Ibáñez
 amb Emilia Maurí Sangenís
 amb Elena Alóndiga Martín
 amb Marta Setó Viñas
 amb Immaculada Puigdemívol Sendrós
 amb Roser Seró Dolcet
 amb Inés Valero Solano
 amb Ana Sesé Abizanda
 amb Maria Mercè Badia Clavera
 amb Isabel Bardají Guillén
 amb Maricarmen Florensa Alberich
 amb Begoña Guedes Piñol
 amb Maria José Gallardo Moncasi
 amb Montserrat Pey Giró
 amb Jovita Latorre Saura
 amb Lorena Fabregat Porqueras
 amb Isabel Palomar Valero

BODES de l'any 1996

Aquests són els nois i noies que s'han unit en matrimoni a la nostra parròquia (església del Carme, PP. Franciscans i Col·legi Sagrada Família) durant aquest any 1996.

Aquests altres, també de la nostra parròquia, han celebrat la seva boda en altres esglésies. Els volem recordar igualment. A uns i altres us desitgem que us si-gueu fidels. La fidelitat és el camí de la plena felicitat.

"Per això l'home deixa el pare i la mare per ajuntar-se a la seva dona i ser tots dos una sola carn... Per tant, el que Déu va unir, que l'home no ho separi" (Mateu, 19, 4-6)

Defuncions de l'any 1996

María Asensio Alonso
Rosalía Boixadors Torres
Glòria Castañera Barcena
Eugenia Civis Vila
Ramona Coll Ichart
Carmen Esterri Esparabé
Rosa Geli Reus
Modesta Gómez Garriga
Lucía Lanaspá Giribet
María Pilar Llorens García
Isabel Macías Leal
María Pilar Mangrané Guivernau
Salud Mostany Roca
Patrocinio Nadal Blanch
Antonia Roca Mostany
Concepción Rodríguez Guardiola
Mª Concepció Sánchez Malmierca
Lucía Seuma Moix
Pilar Solo de Zaldivia Larios
Francisca Turón Gimeno
Dámaso Aguirre Romero
Florián Belinchón Gallego
Ramón Bernadó París
José Bonet Prieto
Ramón Bravo Mata
Ramón Fernández Galán
Antonio Gibert Vergés
Dámaso González García
Manuel Guijarro Ribera
Antonio Larruga Conte
Antonio Lloret Parra
Germán Neach Daurella
Antonio Pérez Chavari
José María Pifarré Casanovas
Rafael Postigo Pérez
José Reverter Castelló
Francisco Sabaté Gómez
Roberto Salom Galea
Adolfo Serra Babiera
Enrique Serrano Navarro
José María Tera Garrofé
Juan Carlos Valle Canet
José Vera Farré
Luis Jordi Viladegut Ardévol
Miguel Viñes Jordà
Severo Viñuales Aturia

Llegint l'evangeli de sant Joan

Jesús digué als seus deixebles:

“Que els vostres cors s'asserenin.

Confieu en Déu, confieu també en mi.

*A casa el meu Pare hi ha lloc per a tots:
si no n'hi hagués,*

*¿us podria dir que vaig a preparar-vos
estada?*

*I quan hauré anat a preparar-vos-la,
tornaré i us prendré a casa meva,
perquè també vosaltres visqueu
allà on jo estic.*

*I ja sabeu quin camí hi porta
allà on jo vaig.*

Tomàs li diu:

“Senyor, si ni tan sols sabem on aneu.

¿Com podem saber quin camí hi porta?”

Jesús li diu:

“Jo sóc el camí, la veritat i la vida.

*Ningú no arriba al Pare, si no hi va per
mi”*

(Joan, 14, 1-6)

És un fragment de l'evangeli. És Paraula de Déu. Que porta consol i esperança.

Consol per als qui ploren la mort dels seus familiars i amics. I esperança per a tots. Jesús ha mort, ha ressuscitat i ha pujat al cel. Ens ha merescut el cel. I hi ha pujat a preparar-nos allí estada. Vol que eternament estiguem amb ell.

*“Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà.
I tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més” (Joan, 11, 25-26).*

Mossèn Ventura Pelegrí és el Vicari General de Pastoral del nostre Bisbat. Al mateix temps ajuda en les celebracions litúrgiques i altres activitats formatives a la parròquia de la Mare de Déu del Carme.

En aquesta pàgina ens explica el primer objectiu del Pla de Pastoral del Bisbat de Lleida per aquests quatre anys, del 1997 al 2000.

Fa un parell d'anys, les comunitats cristianes que vivim a Catalunya estàvem celebrant el Concili Provincial amb un gran interrogant en el cor i en els llavis: Esperit, ¿què demanes a les nostres Esglésies?

En la primera resolució aprovada pel Concili, llegim: "Sentim el goig d'anunciar l'Evangelí del Regne de Déu, i el vivim en la nostra societat concreta, marcada per la secularització i pel pluralisme".

En la nostra diòcesi ens proposem posar en pràctica les resolucions del nostre Concili. I ho volem fer esforçant-nos a manifestar en la nostra conducta la bondat i l'amor de Déu per a tots. Per això, l'objectiu que ens proposem realitzar aquest any és desenvolupar una actitud acollidora tant a l'interior de l'Església com envers tots aquells amb qui compartim la vida de tots els dies, els goigs i les tristeses, les angoixes i les esperances que la vida proporciona.

Tots estem invitats a participar en profunditat en les reflexions que s'organitzaran a l'entorn de la importància i de la urgència de desenvolupar en tots nosaltres aquesta actitud d'acolliment i, sobretot, a viure-la en totes les nostres relacions, i, concretament, en la relació de la nostra parròquia del Carme amb tots els qui vivim en la seva demarcació. Cal que tots ens mantinguem atents.

"Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència..." (Col.3,12)

**Jesucrist: 2000
anys.
Sentit del gran
Jubileu**

Qualsevol aniversari –del nostre naixement, o les nocces d'argent o d'or del matrimoni, etc.– els celebrem amb goig. ¿No haurem de celebrar amb un golg immens el 2000 anys del naixement de Jesús, el Fill de Déu fet home, el nostre Redemptor?

El sant Pare, Joan Pau II, convoca tota l'Església a aquesta celebració. A l'Església i a tota la humanitat; perquè és l'esdeveniment que ha partit la història humana en dues meitats: «abans i després» de Jesucrist.

Una mirada a Jesucrist. El 1997 és, en aquesta preparació del 2000, l'any dedicat especialment a Jesucrist. Una mirada de fe en Crist com a «únic Salvador del món, ahir, avui i sempre». Una mirada profunda, descobrint en la Sagrada Escripura el misteri de la vida i el missatge de Jesús, la seva identitat de Déu que s'ha fet home en les entranyes virginals de Maria i ha patit, ha mort i ha ressuscitat «per la salvació de la humanitat».

Un descobriment del Baptisme. Que és el fonament de l'existència cristiana: “Tots els batejats en Crist us heu revestit de Crist”. Baptisme que, segons el Catecisme de l'Església Catòlica, és el fonament de la comunió entre tots els cristians, també amb aquells que encara no estan en plena comunió amb l'Església catòlica. Tots junts, protestants, ortodoxes i catòlics, amb un sentit ecumènic, hem d'adreçar la mirada a l'únic Crist, únic Senyor, amb la intenció de formar junts amb ell una sola cosa, tal com el mateix Jesús pregà al Pare.

Enfortiment de la fe i del testimoni cristianisme. El Jubileu pretèn que sorgeixi en cada cristià un autèntic anhel de santedat, un fort desig de conversió i renovació personal, en un clima de pregària cada cop més intensa, i d'acolliment del proïsme, especialment dels més necessitats.

Valoració profunda de la Catequesi. Catequesi a tot nivell: petits, joves i grans. Catequesi que ens presenta orgànicament l'ensenyament de la Sagrada Escripura, de la Tradició viva en l'Església i del Magisteri autèntic, com també l'herència dels Pares i dels sants i santes de l'Església... Tot això ens permet conèixer millor el misteri cristià i revifa la fe del poble de Déu.

Amb la presència de Maria. En tota la preparació del 2000 hi serà present Maria. Aquest any especialment en el misteri de la seva maternitat divina. En el seu si el Fill de Déu es va fer home. Per això la veneració i l'amor a Maria no pot mai estar absent de la vida d'un cristià. Maria és el model de la fe viscuda. Contemplant-la entendrem millor i viurem més profundament el misteri de l'Encarnació del Fill de Déu, ara farà 2000 anys.

L'església parroquial del Carme

Romà Sol - Carme Torres

Temps era temps la vida religiosa de la zona nord de Lleida s'estructurava al redós d'un temple i d'un monestir. El temple era l'església parroquial de Santa Maria Magdalena, de llunyans orígens, datada ja el 1168. El monestir, el convent de carmelites calçats, bastit primer fora muralles, però, arrasat després per les guerres, es bastí el segle XVIII dintre la ciutat. L'església estava en el que avui és cruïlla dels carrers Democràcia i Igualada. El convent, on encara és avui l'església del Carme.

En arribar el segle XIX tot es capgirà. Ho determinaren dos factors extraeclesials. Un, la guerra del francès; l'altre, la legislació de l'Estat decretant l'exclaustració dels religiosos dels seus convents. El primer passà el 1812; el segon, el 1835.

El 1812, amb Lleida sotmesa a Napoleó, explotà el polvorí que hi havia a la Suda i l'església de Santa Maria Magdalena resultà malmesa. El Governador eclesiàstic suprimí la parròquia i l'uní a Sant Joan; però el 1815, acabada la guerra i tornat el bisbe Torres de l'exili, aquest erigi altre cop la parròquia i l'establí provisionalment en l'església dels carmelites. D'altra banda, quan el 1835 el Govern dictà la Llei d'Exclaustració i foragità els frares, els carmelites abandonaren el seu convent.

Un tercer factor incidí encara. L'Ajuntament, amb el propòsit d'urbanitzar el sector, obrí el carrer Democràcia i, en fer-ho, demolí les parets que quedaven de l'antic temple, impossibilitant-ne tota reedificació. I així fou com la provisionalitat es convertí en definitiva: no era possible la reedificació de l'antic temple i la parròquia comptava, en el seu àmbit, amb l'església del convent carmelità abandonat. Així nasqué la parròquia de la "Mare de Déu del Carme i Santa Maria Magdalena".

El temple que esdevingué així església parroquial s'havia bastit el segle XVIII. Construir-lo costà 21 anys. Es posà la primera pedra el 19 de maig de 1765 i el consagrà solemnement el bisbe Torres la vigília de la Mare de Déu del Carme del 1786. Era senzilla i de gust neoclàssic. Cal recordar que coincideix en el temps amb la construcció de la Catedral Nova, la qual imposà un estil arquitectònic. Era de murs llisos, fets de totxana i calç. Presidia la façana la imatge de la Mare de Déu del Carme, situada en un nínxol damunt la porta principal. Aquesta era la imatge que havia presidit el retaule de pedra de l'altar major del vell convent carmelità. Al temple, força espaiós, s'hi entrava pel carrer del Carme. Era a nivell de carrer i el seu solar no arribava pas fins a la Rambla de Ferran, que llavors estava encara en l'albada. El configuraven dues petites naus laterals i la central coronada per una àmplia i clara volta, amb una galeria

de baranes tornejades tot el voltant. L'altar major era presidit per un cambril amb la Verge del Carme; tenia als costats Sant Elies i Sant Albert Magne, i damunt, Sant Simó Stock, tots ells de llarga tradició carmelitana. La imatge de la verge, de set pams d'alçada, era obra de l'escultor lleidatà Felip Sauri. És l'església que arribà fins el 1936. Al llarg del segle XIX i primers anys de l'actual, el temple s'enriquí amb nous altars i donacions.

Quan es convertí en parròquia, l'altar de la Mare de Déu del Carme passà a una capella lateral i s'instal·là com a nou altar major el procedent del convent dels mercedaris, que també havien estat exclaustrats. Durà gairebé cent anys. El 1921 es substituí per un de nou tallat per l'escultor Ramon Borràs. Llavors la Verge del Carme el tornà a presidir.

Durant el període el temple fou ric en altars laterals. N'hi havia vuit. Eren dedicats al Santíssim Sagrament, la Mare de Déu dels Dolors, Sant Albert, Sant Antoni, Sant Joan Baptista, Sant Josep, Sant Francesc Xavier i al "Sant Crucifici", una arrelada devoció lleidatana des de que el 1588 els veïns del barri es veieren lliures de la pesta que afectà la ciutat. L'altar de Sant Joan procedia de la vella església de Magdalena; els de Sant Albert i Sant Josep, els més antics, del vell convent carmelità; els altres eren tots de construcció recent.

Després... després arribà el 1936, la guerra civil i el temps de persecució religiosa. El 25 de juliol el temple fou saquejat, el "Sant Crucifici" profanat i el temple incendiat. També el seu rector i clergues foren morts aleshores. Tot quedà reduït a cendres. Només l'estructura resistí. Dos anys després, el 1938, amb la guerra a les acaballes i una nova situació, si bé amb Lleida encara en primera línia de combat, el culte tornà a l'església i la parròquia repregué el seu camí. S'habilità el temple, més malament que bé, tot tornà a començar. Llavors sorgí un il·lusionat projecte. La necessitat de rehabilitar el temple féu néixer el propòsit d'adequar-lo a les noves realitats urbanístiques del temps. Calia obrir l'església a la Rambla de Ferran. Era un plantejament de futur.

No fou gens fàcil. Calgueren moltes hores d'estudi. Calia enderrocar i bastir de nou. Mentrestant calia ubicar la parròquia de manera provisional. I, a partir d'aquí, bastir un nou temple amb plantejaments diferents a l'anterior. El solar seria més gran, arribaria fins a Ferran i seria sobre la Rambla on tendria la façana principal, encara que es respectaria una entrada pel carrer del Carme. Així es féu. El projecte del nou temple s'aprovà el 25 d'octubre de 1953.

Com a temple provisional s'habilitarien els baixos de la casa nº 2 de la Plaça de Mossèn Cinto Verdaguer, on el 14 de febrer de 1954 es féu el trasllat solemne del Santíssim Sagrament, la Verge del Carme i el "Sant Crucifici". I tot seguit s'iniciaren les obres. Les costejà "Regiones Devastadas"; féu el projecte l'arquitecte Gabino Lagarriga; el dirigí l'aparellador Francesc Argilés; i el bastí el contractista Josep Argilés. Les obres duraren 5 anys, 4 mesos i 11 dies. La benedicció del temple es féu el 12 de juliol de 1959.

És l'actual temple.

Comptes de la parròquia - 1996

**CONSELL
D'ECONOMIA**

INGRESSOS

Per serveis parroquials	502.025
Quotes col.laboradors	837.800
Col.lectes dominicals	2.048.146
Donatius i bústies	3.360.567
Col.lectes especials a entregar	1.209.450
Préstecs per a obres	400.000
Interessos bancaris	22.031
Diversos	27.000
Total ingressos	8.407.019

DESPESES

Articles per al culte i comb. calefacció	453.961
Reparacions i conservació (4.473.626)	771.511
Serveis gestoria i informàtica	25.520
Assegurances	27.000
Aigua, gas, electricitat	377.523
Material oficina	54.885
Telèfon i correspondència	82.439
Activitats pastorals	450.328
Activitats assistencials: càritas, etc...	58.986
Retribucions a sacerdots	734.000
Altres retribucions, neteja, etc...	392.960
Despeses financeres	15.018
Col.lectes especials a entregar	1.209.450
Béns inventariables: parking ,mobles....	1.121.251
Amortització préstecs	1.414.792
Déficit any 1995	710.569
Tributs i altres	25.586
Total despeses	7.925.779

Relació de Col.lectes especials entregades als seus fins:

Càritas	316.006
Sta. Infància	67.700
Mans Unides	157.850
Seminari	113.506
Domund	218.700
Germanor	255.696
Clergat Indígena	79.992
Total	1.209.450

Gràcies a tots en nom d'aquestes entitats beneficiades

Superàvit actual

481.240

Nota: De reparacions i conservació s'han pagat **4.473.626 ptes.** D'aquesta quantitat només n'hem considerat **771.511.** La resta (**3.702.115**) havien estat relacionades als comptes de l'any passat -1995- en concepte de "factures a pagar a curt termini".

Obres a la parròquia del Carme

El Consell d'Economia de la Parròquia explica aquí les obres que s'han fet al temple parroquial durant els mesos de gener i febrer. Aquestes obres varen ser inaugurades el diumenge dia 9 de març, en una celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe de Lleida, amb els mossens que darrerament han servit a la parròquia del Carme.

I. Obres realitzades

Aïllament dels finestrals

Els 14 finestrals de l'església han estat aïllats, fent-hi una cambra, per conservar millor la temperatura a l'hivern.

Rebaixament de l'altar

Hem tret un graó sobre el que estava l'altar, i el feia excessivament alt. L'altar, no obstant, resta al mateix lloc on era, però més baix.

Seu darrera l'altar

Darrera l'altar -sembla el lloc més adequat- hem posat la seu del celebrant, allargant per les dues bandes el banc, de cara als que en ocasions puguin concelebrar.

Pintura de l'església

Potser és l'obra més vistosa, i que es veia més necessària: pintar l'església. Li hem donat uns colors més clars i diferenciats per a que destaquin tots els elements arquitectònics. Confiam haver-ho lograt.

Polir i brillantar el terra

Semblava molt necessari i les senyores ho demanaven, per a fer més àgil la neteja i anivellar el terra.

Pintures artístiques a l'absis

Un cop tret el baldaquí sobre l'altar, queda a l'absis un pany de paret d'uns 50 metres quadrats. Hem encomanat al pintor Víctor Pérez Pallarés, que ha estat el projectista de tota l'obra de reforma, que ens hi faci un mural amb diverses escenes de la vida de la Mare de Déu. Per damunt d'aquest pany de paret, hi ha quatre arcades, que també serien decorades amb pintures artístiques.

Nova il·luminació

La nova pintura demanava una nova il·luminació que la destaqués; per altra banda els focus actuals no semblaven adients del tot a una església.

Obres a la parròquia del Carme

Elevador per a discapacitats

S'està estudiant la possibilitat de col·locar un aparell elevador que permeti a tots els qui tenen dificultats físiques per a accedir a l'església la possibilitat de fer-ho còmodament. La qual cosa pensem que és un deure envers les persones que ho necessiten.

II. Previsions de finançament de les obres

En les reunions del Consell d'Economia, i abans de procedir a l'aprovació de les obres es va estudiar i preveure el seu pressupost i les possibilitats de finançament. Això és el que ara expressarem, de forma global:

Pressupost total de les obres: 10.309.000 ptes.

Els càlculs -un cop valorats els pressupostos de la parròquia en aquests darrers anys- preveuen que pugui quedar tot saldat en cinc anys, a base de **subvencions** que es poden rebre, **superàvits** anyals dels ingressos parroquials i **col·laboracions** especials dels feligresos.

III. Col·laboració especial dels feligresos

Bàsicament es confia en la col·laboració de tots els feligresos de la parròquia del Carme. Per això ens detenim ara a concretar les diverses formes possibles d'aquesta col·laboració.

1. Donatius

Es poden fer, entregant-los personalment a qualsevol dels mossens de la parròquia del Carme o a algun membre del Consell d'Economia. També es poden dipositar a les bústies del temple. O fent una transferència a algun d'aquests comptes que la parròquia té oberts:

BBV, Rbla.Ferran, 32: 0182-5938-91-0000179136

"La Caixa" Ferran, 39: 2100-0511-68-0100185365

2. Col·laboradors parroquials

Hi ha un centenar de persones que, d'una forma habitual, sigui mensual, trimestral, semestral o anual, aporten una quantitat a les necessitats de la parròquia. Si vostè no ho és i vol fer-se'n, només cal prendre un full de domiciliació bancària (el trobarà a les portes de l'església), omplir les dades i entregar-ho al mossèn. Si ja ho és i vol i pot augmentar la quota, es pot fer de la mateixa manera.

Obres a la parròquia del Carme

3. Préstecs sense interès.

Lògicament la parròquia ha de pagar als professionals en un termini molt curt. Per això, caldria fer uns crèdits bancaris que encaririen molt les despeses. Els feligresos que puguin i vulguin deixar uns diners sense interès, a la parròquia, a tornar en un, dos o més anys, poden fer-ho. La parròquia els estendrà un rebut, signat i segellat, on constarà la quantitat deixada i el termini en què s'ha de tornar; hi constarà també que, si l'interessat, per qualsevol motiu i en qualsevol moment necessita la quantitat deixada, la parròquia la hi retornarà immediatament.

4. Col·lectes especials

En algunes ocasions -avisarem oportunament- la col·lecta del diumenge serà especialment destinada a aquest finançament de les obres esmentades. La primera va tenir-se el dia 9 de març, dia de la inauguració de les obres.

5. Patrocini d'alguna part de l'obra

Podria ser que a alguna família li fes il·lusió de patrocinar una part de l'obra, per exemple, alguna de les escenes de la vida de la Mare de Déu en les pintures artístiques de què abans hem parlat, o la restauració de les de la capella del Santíssim, o qualsevol altre aspecte. Si algú hi estigués interessat, li facilitaríem el preu aproximat de la part d'obra escollida.

IV. Notificació de l'estat de comptes de les obres.

Almenys cada 15 dies, es donaran comptes a la parròquia de com va el pagament de les obres i la recollida de diners per a les mateixes. Ho farem, posant a les portes de l'església un gràfic -espècie de termòmetre- que ho reflecteixi. El dia 11 d'aquest mes de març, la recaptació total era:

Préstecs a tornar _____	4.185.000 ptes.
Donatius _____	1.684.000
Recursos propis de la parròquia _____	831.000
Total recaptat _____	6.700.000

Falten per arribar a la xifra total de 10.309.000 ptes. la quantitat de **3.609.000 ptes.**

“No us oblideu de fer el bé i de compartir allò que teniu: aquests són els sacrificis que agraden a Déu”. (Hebreus, 13, 16)

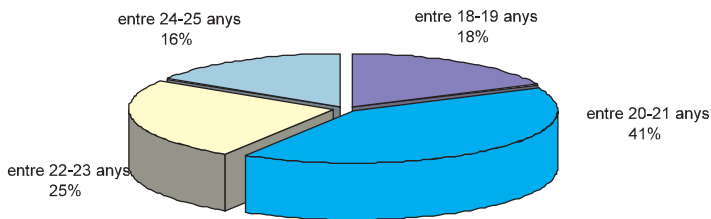
Grups de joves del MUEC

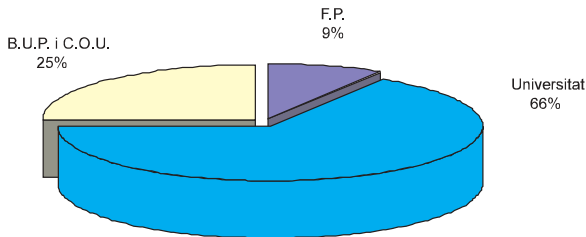
Eh, que saps que és això del MUEC?, doncs mira, ara t'ho explico en quatre paraules. El MUEC català és un moviment d'universitaris i estudiants cristians, que, com a grup de l'Església de les diòcesis de Catalunya i de les Illes, es proposa de dur a terme en una línia evangelitzadora, l'evangelització a partir del medi universitari i estudiant. D'aquí la necessitat d'atendre l'educació progressiva de cada persona a través de les realitats concretes en què es realitza la seva existència i ajudar a aprofundir la globalitat de l'experiència de Jesucrist i la solidaritat eclesial en l'esperit i el mètode de la RdV (Revisió de Vida) com a lloc privilegiat de confrontació de l'actitud militant evangelitzadora amb l'experiència de Jesús viscuda en Església.

L'edat el sexe i els estudis que realitzen els militants del MUEC de Lleida son :

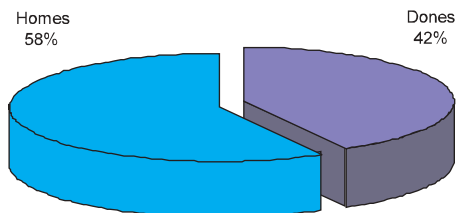
L'Edat

Estudis

El sexe al MUEC

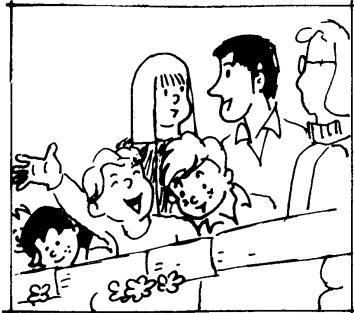

EI MIJAC

Nens i nenes amb els seus monitors us volen explicar qui són, què fan i amb quin esperit.

Al mateix temps, us conviden a participar en les seves activitats.

I ho fan, com sempre, jugant amb els gràfics.

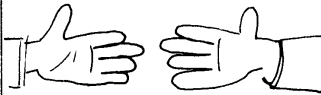

Som els nens i nenes del MIJAC i ara et volem explicar què fem durant l'any:

A l'octubre vàrem començar i la castanyada vam celebrar

AL TEU GERMÀ

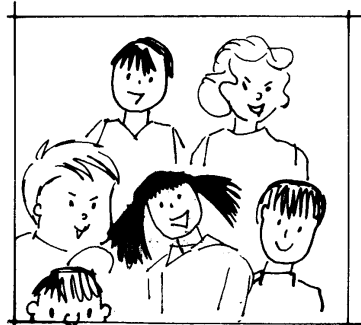
DONA-LI LA MÀ.

Els nens que representen a les diòcesis de Catalunya i Balears un tema van idear i durant 2 anys l'hem de treballar.

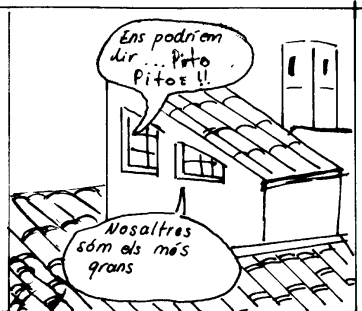

ELS DRETS DELS NENS.

Els nens de Lleida els hi va preocupar que hi ha nens que no teneh ningú que els vulqui escoltar.

Els nens dels grups "Pito pito" i "Posadilla antes del Sábado" et rolem animar a que vinguis el dissabte de 4:30 a 6:30 si tens entre 9 i 14 anys.

a la sala ens vàrem reunir i el nom del grup i les normes vam escollir.

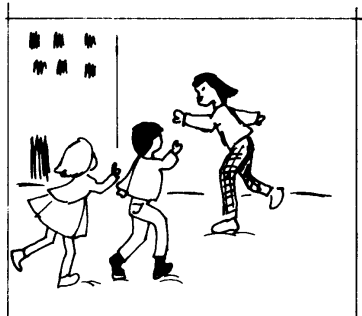
DISTRIBUCIÓ DE TASQUES

Coordinadora
Cuaderno de grup
Economia
Material...

Cada nen tenim una responsabilitat: coordinadora, economia... i no és gens pesat!!

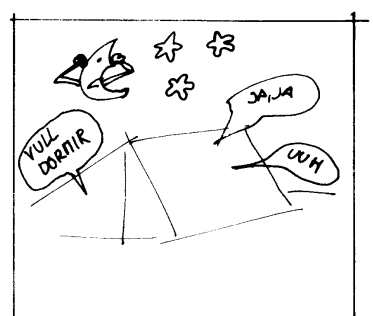
Des nens de cada grup, a la coordinadora ens reunim, i tot allò que volem fer, allí ho discutim.

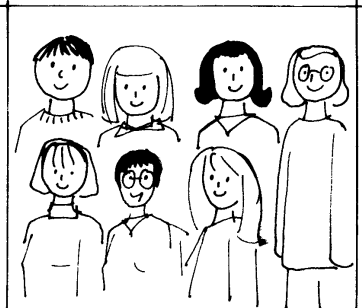
Al MIJAC ens agrada bauxar perquè també podem jugar.

I quan arribi la calor, a l'Aplec ens trobarem, carme, Seia, Balafra, S. Andreu, Artesa, Na graners...

I a colònies, que divertit excursions, acampades i fins i tot jocs de nit!!

Els nostres animadors, el Josep la Núria, la Gemma, la Noèlia, l'Inma i la Tere i la Blanca com a consultiària, són molt divertits i molt enrollats.

I SI EL MIJAC ÉS PAU I ALEGRIA, ET DESITJEM MIJAC CADA DIA!!

fins molt aviat!!

Grup de Formació d'Adults

És un altre dels grups que funcionen a la nostra parròquia. També ells ens expliquen el que fan i quan es reuneixen.

L'objectiu que vol aconseguir aquest grup és el d'assolir una vertadera adultesa cristiana, la qual cosa implica lògicament una adultesa humana.

La persona humana necessita conèixer la seva pròpia realitat en la que viu i actua. El pla de formació que seguim es proposa ajudar a conèixer aquesta realitat.

El cristià que té la fe en Jesucrist necessita conèixer el contingut i les exigències d'aquesta fe. La vida ens porta a situacions personals i socials en què la fe trontolla; és llavors que hem d'assumir les esmentades situacions i donar raó de la nostra fe.

Fer tot això d'una manera conscient i junt amb altres persones, de forma compromesa, com una opció personal, estant present en la societat en què vivim, d'una manera conscient, crítica i activa... és la tasca d'aquest grup.

Les reunions les tenim tots els dilluns, a les 8'15 del vespre, d'octubre a juny. Esperem que el grup vagi creixent en nombre i en coneixements.

Tots hi sou convidats.

“Si us manteniu fermes en la meva paràbola, realment sereu deixebles meus; coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures”. (Joan, 8, 31)

El grup de Càritas parroquial
escriu aquesta pàgina.
És una reflexió que ens fem.

Una excel·lent oració a l'Esperit Sant és aquella que demana:
"que jo ajudi a créixer a tots aquells amb els quals entri en contacte".

Tot i saber que en aquest món de conflictivitat i pecat,
el creixement de l'altre pot ser experimentat moltes vegades con a disminució pròpia.
Però sabent, també, que és igualment possible apostar, i fins i tot experimentar,
que el creixement dels altres també és el meu propi creixement.
Aquí es fa present l'Àgape que és Déu.

Un dels himnes més bonics que canta l'Església, a la missa de la Pentecosta,
en caracteritzar l'Esperit Sant com a Font de dons,
explicita aquesta característica en dos punts: "llum dels cors i pare dels pobres".
"LLum", perquè els nostres cors prefereixen tornar-se cecs
davant la injustícia i l'opressió dels altres.

I "llum" perquè, en canviar el nostre cor, el porta cap a aquells que són l'amor radical
de l'Esperit (com ho són els fills per qualsevol pare o mare).

Així s'entén perquè una opció radical pels pobres,
que porti fins assumir la seva causa i la seva òptica
com a estructuradores de la pròpia vida,
no és per al cristià una espècie d'ornament virtuos supererogatori,
sinó un senyal d'elemental identitat.

Però si l'home aconsegueix estimar així els pobres,
i no solament per raons d'exigències morals o d'estratègia històrica,
percebrà, alhora, que aquell amor és el "més seu" i el "menys seu" que posseeix.
Es complirà així tot això

que la Bíblia qualifica d'abraçada de la misericòrdia i la veritat,
el petó de la justícia i la pau,
del més rebut i del més propi.

O el que en l'Evangeli de sant Marc llegim:

"Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà,
però el qui la perdi per mi i per l'evangeli la salvarà" (8,35).

I si el millor i el més profundament nostre és el menys nostre,
es comprèn també

que el pobre sigui retrat perfecte del que és cada home davant de Déu.

Per això la conducta de l'home davant els pobres

es converteix per al creient en oració tàcita, que li està dient a Déu:

tracta'm a mi com jo els tracto,

o bé: "perdona les nostres culpes"

tal com nosaltres perdonem aquests que ens ofenen ja amb la seva sola presència...

*"Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits,
a mi m'ho fèieu" (Mateu, 25, 40)*

Ens parla ara el grup d'Atenció als malalts

Som un grup que està en procés d'organització. La seva finalitat és conèixer les persones malaltes que hi ha a la parròquia, així com els ancians que viuen sols o no surten de casa.

La primera tasca és, doncs, conèixer aquestes persones, posar-se en contacte amb la família i amb els mateixos interessats. Que sentin que la parròquia s'hi fa present.

Creiem que la missió del Grup no és pas la de tractar de solucionar problemes de tipus econòmic o social; aquesta tasca competeix als assistents socials, o als serveis especials de Càritas. La nostra missió és fer patent la voluntat de la parròquia de ser al costat dels malalts, acompanyant-los alguns moments en la seva soledat, intentant ajudar-los en les seves necessitats espirituals, procurant-los el consol d'una paraula comprensiva o simplement escoltant-los.

Tenim consciència de que en tot moment caldrà respectar les creences del malalt, siguin d'una altra religió o no siguin creients. Si es tracta de persones catòliques procurem facilitar-los que puguin rebre els sagraments del perdó, de l'eucaristia i la unció dels malalts

Com que aquesta tasca requereix preparació per part de qui la exercita, estem procurant que el grup tingui accés a la formació adient.

Des d'aquesta revista fem una crida a tots els qui coneixin casos de malalts i els preguem que ens ho vulguin fer conèixer. També tots els qui vulguin integrar-se al grup, seran benvinguts.

Poden adreçar-se a Cecília Mazarico (Tel. 237004), o la parròquia (Tel. 237162)

*“Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats,
i jo us faré reposar.” (Mateu, 11, 28)*

*Aquí va una col·laboració del
grup de Vida Creixent*

10 consells per als ancians

1. No parar mai de lluitar. Arribar a la vellesa amb la joia al cor, malgrat les limitacions pròpies de l'edat.
2. L'ancianitat és una etapa de maduració vers la trobada definitiva amb Déu; no és un procés de liquidació. Posar l'accent en els aspectes positius. Pensar: "Encara puc fer això i això altre"... i donar-ne gràcies a Déu.
3. Restar oberts a l'evolució del món. No rebutjar per principi les "novetats". Hi ha novetats que són bones; les podem acceptar de bon grat, com diu sant Pau. Procurar participar en la il·lusió dels joves.
4. No esperar que ens ho donin tot fet; nosaltres podem fer-ne moltes, de coses. Al mateix temps saber acceptar amb elegància el relleu, passant la torxa als més joves.
5. Fugir de l'amargura, com de la pesta. Si alguna vegada no ens sentim prou escoltats i valorats, no jutgem ningú i procurem respondre amb més amor.
6. La creu és present a totes les etapes de la vida. No ens estranyi que se'ns faci present a la vellesa. Aprenquem a estimar la creu, a l'estil de Jesús. Una creu que potser no ens portarà al martiri, però sí a donar la vida en les coses petites de cada dia: la soledat, les xacres; procurant sempre estimar i tenir pau en el cor.
7. Viure amb plenitud l'instant present. Sense obsessions pel passat, ni temors inútils pel futur. Posem-nos a les mans de Déu i visquem el moment present que se'ns dona.
8. Visquem en comunió i harmonia amb els altres. No ens aïllem; cerquem l'amistat i el diàleg, amb els de la nostra edat, i també amb els més joves.
9. Tinguem també cura del nostre cos, en el vestir, en el menjar..., sense exageracions naturalment. Mantinguem algun petit exercici físic i sempre la netedat i la il·lusió de viure.
10. Cultivem el costum de llegir, d'estar al corrent de les coses importants que passen, i fem algun treball que sigui útil als qui ens envolten. I tot en un clima de bon humor. Qui sap cultivar el bon humor ha trobat ell un gran tresor... i serà un tresor per als altres.

"Feliços els qui ploren: Déu els consolarà". (Mateu, 5, 4)

*El Pare **Francesc Vilà** és el Superior -Guardià- de la Comunitat de Pares Franciscans al Santuari de sant Antoni de Pàdua, a Lleida (carrer Villa Antònia, 12). Ell ens explica algunes de les coses que fan i l'esperit que els anima.*

Començo aquesta aportació amb unes paraules del Concili Provincial Tarraconense, número 6, sobre la vida religiosa: *“El Concili agraeix a Déu el do de la vida religiosa, que enriqueix evangèlicament les nostres Esglésies amb la seva presència i activitats”*.

La nostra missió, com a religiosos franciscans, és la de mantenir-nos fidels en el seguiment radical de Crist, amb el carisma específic de la pròpia vocació, com una manera peculiar de contribuir a la santificació de la pròpia Església i a l'evangelització del món. La nostra vida comunitària i fraterna ha de ser un **SIGNE VISIBLE** de la comunió eclesial i nosaltres, amb les nostres carències i limitacions, anem fent camí perquè això sigui una realitat.

El nostre estar en la parròquia el podríem concretar com a presència. Som franciscans i el nostre tarannà, que hem heretat del mateix Francesc d'Assís, és la senzillesa, l'alegria, el ser servicials, acollidors, oberts a tothom, portadors de pau i d'esperança i fraterns amb tots...; aquest voldríem que fos el nostre servei per a tots vosaltres.

Una concretització d'aquest estar, que voldríem esmentar, perquè fos més conegut i apreciat, és l'obra del Pa dels Pobres, una institució social antoniana del nostre Santuari. És una obra ben peculiar i gaudeix d'una organització molt sàvia i eficient que no necessita cap organigrama sofisticat per tal d'arribar als seus destinataris.

Tot neix de la generositat anònima, però constant dels fidels que, d'una manera callada, dipositen la seva aportació a la Caixeta del Sant. Els resultats són sorprenents i, en contabilitzar-los, t'assabentes del gran nombre de persones agraïdes i solidàries que, sense cap ostentació, estan fent una obra social excel·lent i efectiva, ja que la seva ajuda arriba de seguida als destinataris, que són les persones o famílies necessitades.

Sant Antoni té cura especial dels qui no es poden encabir en cap altra ajuda organitzada pels serveis socials de les institucions públiques, i ho fa d'una forma immediata, silenciosa, gràcies a la generositat de molts. A lloança i glòria de Crist. Amén.

“Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel”. (Mateu, 5, 3)

¿Sabies que...

?

El dia 1 de desembre del 96 es va celebrar l'**Assemblea** Parroquial al saló d'actes dels Pares Franciscans, hi van assistir un centenar de persones, quasi totes provinents de diversos grups que treballen apostòlicament a la parròquia del Carme.

?

Uns quants **joves** de la parròquia es van reunir el 30 de desembre al local dels Baixos i es van proposar rehabilitar el saló parroquial i fer-ne un lloc de trobada i d'esbarjo. De moment, s'hi troben els dissabtes, de 6'30 a 8 del vespre. Hi sou tots convidats.

?

També es van proposar formar una **coral** de joves i grans, que ha començat a funcionar i es reuneixen per assajar els dijous, a les 8'30 del vespre.

?

Que el dia 29 de desembre, festa de la Sagrada Família, van celebrar conjuntament les **noces d'Or i d'Argent** del seu matrimoni les parelles següents:

Josep Argiles i Murgó	Pepita Ciscart i Castells
Enric Torné i Balaguer	Mercé Puig i Reñé
Ramon Ferrer i Vall	Vicenta Basora Brunet
Francisco Gelonch Marías	Carme Borràs Gili
Joan Roure i Palau	Carmen Urrutia Bellver

Lluís Climent i Oliveras	Josefina Ledesma Fernández
--------------------------	----------------------------

?

Que durant aquest curs, un cop al mes, s'ha reunit el grup de **Litúrgia**, especialment els lectors, amb Mossèn Gerard Soler, que ens ha parlat d'aspectes molt importants de la litúrgia de l'Església.

Que les senyores del **Rober** parroquial, cada dimecres, a les 5 de la tarda, reparteixen roba a totes aquelles persones que ho puguin necessitar.

Que les senyores de les **Conferències** de Sant Vicenç de Paül es reuneixen el tercer divendres de cada mes, també a les 5 de la tarda, per atendre a persones i famílies que puguin necessitar algun tipus d'ajuda.

¿Sabies que...

?

Els dijous, a les 10 del matí, a la saleta dels baixos de la casa parroquial hi ha una **assistent social** per ajudar a solucionar problemes i gestions, en col·laboració amb el grup de Càritas i altres grups de la parròquia.

?

Que també a la nostra parròquia del Carme es pot fer el **curset pre-matrimonial** per preparar la boda. Es fa dos cops a l'any, a base de tres xerrades en tres divendres consecutius, de les 8'30 a les 9'30 del vespre. Aquest any seran els dies

4, 11 i 18 d'abril i 5, 12 i 19 de setembre

Els qui hi vulguin participar cal que avisin al telèfon de la parròquia: 237162.

?

El dia 3 de maig, hi haurà **Confirmació** a la nostra parròquia. El Sr. Bisbe administrarà aquest sagrament a una dotzena de nois i noies que s'han estat preparant molt bé per a rebre'l. I us conviden a tots a assistir a la cerimònia, que es farà a les 8 del vespre del dissabte 3 de maig.

?

El dia 9 de març, diumenge, es varen **inaugurar** les obres de restauració i pintura del temple parroquial -primera fase- amb una celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe. La segona fase de les obres -pintures artístiques a l'absis i arcades al voltant del cambril de la Mare de Déu- esperem que comenci aviat. El pintor serà Víctor Pérez Pallarés. L'esbós de les pintures de l'absis figura a la portada d'aquesta revista. Es tracta de diverses escenes de la Vida de la Mare de Déu i una representació de la figura de la Verge del Carme.

?

Que pels dies de la novena del Carme es pensa fer a la parròquia una **exposició** de coses relacionades amb el temps de la construcció de l'església (anys 1954-1959). Des d'aquí fem una crida a totes les persones que tinguin i vulguin deixar-nos algunes d'aquestes coses (fotografies, llibres, objectes, propagandes, cròniques de diaris, fulls parroquials, etc...). Passada l'exposició, ho tornarem tot als seus propietaris.

...?

Parròquia del Carme

Horaris de Setmana Santa 1997

Confessions

Dissabte de Rams, Dilluns i Dimecres Sant
Dimarts, Dimecres i Dijous Sant

6'30 a 7'30 tarda.
11 a 12 matí.

Diumenge de Rams

Es farà benedicció de rams
a totes les misses.

Dijous Sant

5'00 tarda

SANTA MISSA
per als qui no poden assistir
a la celebració de les 8.

8'00 tarda

**CELEBRACIÓ
DE LA CENA DEL SENYOR.**

11 nit

HORA SANTA

Divendres Sant

9'00 matí

Via Crucis interparroquial.
(Comença a l'església del Carme)

5'30 tarda

**CELEBRACIÓ
DE LA PASSIÓ DEL SENYOR**

Dissabte Sant

10'30 nit

SOLEMNE VETLLA PASQUAL.

***Crist ressuscita!
Tot es renova!
Hem estat salvats!
Alegrem-nos-en!
Al·leluia!
Bona Pasqua!***

FOTOGRAFIES
DE L'INTERIOR
DE L'ESGLÉSIA
AMB LES NOVES
REFORMES

